

תת"ע 2021/06/20 - עלי סלימאן נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 2021-06-20 מדינת ישראל נ' עלי סלימאן
תיק חיצוני: 90119266261

מספר בקשה: 1

עלי סלימאן ע"י ב"כ עו"ד ענאן דאהר
מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בפני כבוד השופטת עידית פלד
מבקש
נגד
משיבה

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 30.7.20.

כנגד המבקש הוגש ביום 5.6.20 כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה ברכב משא פתוח מנוף קידמי ששנת ייצורו 2018 ומשקלו הכולל המותר 26000 כאשר הדיסקה המותקנת במכשיר הטכוגרף לא היתה תקינה בניגוד לתקנה 364ד(ב)(6) לתקנות התעבורה, עבירה מיום 15.11.18.

ישיבת הקראה נקבעה ליום 30.7.20, אך המבקש לא התייצב לדיון, ובנסיבות בהן בתיק בית המשפט קיים אישור מסירת הזמנה לדין למי שגר עם המבקש (אחיו) ובחתימתו, נשפט המבקש בהיעדרו, ונדון לקנס המקור הקבוע בצידה של העבירה.

בבקשה מיום 12.11.20 טען ב"כ המבקש, כי התיק הועבר לטיפולו של עורך דין בדר, אשר התבלבל בין תיק זה לתיק אחר, ומועד הדיון היה קבוע לערב חג, ו"ככל הנראה התיק נפל בין הכסאות"; וכן נטען, כי בקשה להישפט הוגשה באמצעות ב"כ המבקש, אשר ביקש לשלוח זימון אליו; ואי ביטול פסק הדין יגרע מהמבקש את זכותו החוקתית להשמיע דבריו בפני בית המשפט לפני גזירת דינו. לבקשה צורף תצהיר עורך הדין בדר, אשר הצהיר כי עובד בשיתוף פעולה עם ב"כ המבקש, אשר בדרך כלל מעביר לו מספר תיקים ביחד, וזכור לו שמספר ימים לפני חג הקורבן ב"כ המבקש שלח לו מספר תיקים לטיפולו, והוא לא עבד בערב חג הקורבן.

המשיבה התנגדה לבקשה וטענה, כי טענות של בלבול או שכחה במועד הדיון אינם טעמים המצדיקים את ביטול פסק הדין; וכי לא נגרם למבקש עיוות דין.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ושקלתי את מכלול הנסיבות, אינני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

דין

בפתח הדברים ייאמר, כי היה מקום לדחות את הבקשה על סף בהעדר תשתית עובדתית נתמכת בתצהיר מטעם המבקש. ראו רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מדינת ישראל** פ"ד נז(6)793, ורע"פ 2474/18 **יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.07.2018).

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה, כפי שאפרט להלן.

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט ייעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש "אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

באשר לעילת הביטול שעניינה סיבה מוצדקת לאי התייצבות

"הפסיקה הנוהגת מלמדת כי על מנת לקבל בקשה לביטול פסק דין משום "סיבה מוצדקת" על המבקש לעבור משוכה גבוהה מאוד. כך, למשל, טענות כגון: אי התייצבות לדיון משום שכחה של מועד הדיון; אי קבלת הזימון לדיון עקב שיבושים בחלוקת הדואר או קיומן של תיבות דואר פרוצות; ונוכח מצבו הרפואי של ב"כ המבקש, מבלי שהתבקשה דחייה של הדיון מראש - לא נמצאו כסיבות מוצדקות לביטול פסק הדין שניתן בהעדרו של הנאשם." רע"פ 1911/18 **עמיד גיש נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 27.05.2018)

בענייננו, הזמנה לדיון נמסרה לידי מי שגר עם המבקש (אחיו), כעולה מאישור המסירה המצוי בתיק בית המשפט, והוא חתום על אישור המסירה. לפיכך, קיימת אינדיקציה ברורה לידיעת המבקש אודות הדיון בו נשפט בהיעדרו, וזאת נוכח אישור המסירה החתום, הכולל את תאריך הדיון בו נשפט המבקש בהיעדרו. משאלו פני הדברים, אין בידי לקבל את טענת ב"כ המבקש, כי הזמנה לדיון לא נשלחה אליו; ולא שוכנעתי כי היתה הצדקה להיעדרו של המבקש מן הדיון שהתקיים בהיעדרו.

בנסיבות אלה, אין גם בטענה, כי "ככל הנראה התיק נפל בין הכסאות" כדי להוות עילה טובה לאי ההתייצבות לדיון. ככלל, טענות בדבר בלבול או שכחה של מועד הדיון לא תתקבלנה כסיבה מוצדקת לאי התייצבות (רעפ 8427/14 **סאלם**); ועל פי הפסיקה, שכחה, או טעות, או בלבול בנוגע למועד הדיון אינם עילה לביטול פסק דין. ראו למשל רע"פ 5146/09 **יהונתן שרעבי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.07.2009). נפסק גם, כי טענה בדבר טעות ברישום מועד הדיון ביומן איננה מהווה נסיבה מוצדקת לאי התייצבות (רע"פ 1446/14 **אסדי ריאד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.03.2014)); ואין בטענה כי נפלה טעות במשרדו של עורך דינו של המבקש כדי להצדיק דרך כלל את ביטול פסק הדין (רע"פ 3490/09 **אברהם גל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 04.05.2009)).

וגם אם המחדל של אי ההופעה נעוץ בסנגור, הרי אין בכך כדי להצדיק באופן אוטומטי ביטול פסק הדין, ויש לראות את

מחדל הסנגור כמחדלו של הנאשם עצמו, אשר אף הוא לא התייצב לדיון (ע"פ 5377/03 וג'די ג'מאל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 29.06.2003)). וראו גם עפ"ת (מחוזי חי') 13950-04-18 **אמל סגיר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 17.05.2018), כב' השופט ערן קוטון: "הלכה פסוקה היא כי תקלה משרדית ואף טעות בתום לב, אינן יכולות להצדיק היעדרות מדיון משפטי בעבירות כמו העבירה בגינה הואשם המערער."

בנוסף לכך, שכירת שירותיו של עו"ד אינה גורעת מאחריותו של נאשם לגורל ההליך ולתוצאותיו. המבקש עצמו לא נכח בדיון למרות שזומן כדיון; ואין בטעותו הנטענת של סניגור שלא התייצב לדיון כדי לשמש עילה לביטול פסק הדין. ראו עפ"ת (מחוזי חי') 13586-07-11 **מחמוד מרדאוי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 04.09.2011); ועפ"ת (מחוזי חי') 29532-10-11 **חמאדה ואיל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 17.01.2012).

באשר לעילת הביטול שעניינה חשש לעיוות דין

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, בטענה לעיוות דין, צריכה להיות מלווה בתשתית ראייתית בעלת משקל המצביעה על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (רע"פ 2474/18 **יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.07.2018)).

על פי הפסיקה, "טענות כלליות וסתמיות בדבר קיומו של עיוות דין, מבלי להניח תשתית ראייתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו, ככלל, לבטלותו של פסק הדין, בעילה זו", ו"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה" (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)). וראו גם רע"פ 400/20 **אולגה בלכר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 02.04.2020).

בענייננו, **לבד מאמירתו הכללית של ב"כ המבקש, לפיה הוא מבקש להשמיע דבריו בפני בית המשפט לפני גזירת דינו (סעיף 9 לבקשה), לא צורפו לבקשה נימוקים המעידים על סיכויי הגנתו של המבקש, ולא הונחה תשתית ראייתית המצביעה על סיכויי הגנתו, וודאי לא בעוצמה שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כדי לבסס עילה של חשש ממשי לעיוות דין.**

לאור כל האמור לעיל, הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר נדחית, אף בלא צורך בקיום דיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, י' כסלו תשפ"א, 26 נובמבר 2020, בהעדר
הצדדים.